

Мониторинг на напредъка по Подцел 4.7 от Целите за устойчиво развитие на ООН в Европа: Предложени рамка и инструменти

16 август 2019 г.

Bridge 47 Network.
www.bridge47.org

Написано и разработено от:
Розария Кунда Марон и Деирдре Ноутън

Education and Development Solutions (EADS)
Seven Oaks,
College Road, Mountbellew
Co. Galway, Ireland

Съдържание

Резюме	3
Въведение	4
1. Мониторинг на напредъка по изпълнението на Цел 4 в Европейския съюз	5
1.1 Мониторинг на национално ниво	5
1.2 Мониторинг на регионално ниво	5
1.3 Мониторинг на глобално ниво	5
1.4 Тематичен мониторинг	5
2. Мониторинг на Подцел 4.7	6
2.1 Показатели за осигуряване на образование за устойчиво развитие и глобално гражданство	7
2.2. Показатели за резултатите от обучението по устойчиво развитие и глобално гражданство	8
3. Определение на образованието за устойчиво развитие (ОУР) и глобалното гражданско образование (ГГО)	10
3.1 Образование за устойчиво развитие (ОУР/ESD)	11
3.2 Глобално гражданско образование (ГГО)	11
4. Концептуална рамка от „Обобщение на компетенциите“	13
5. Мониторингови рамки	15
6. Ценностно базиран подход за разработване на показатели за резултатите	16
7. Предложена рамка за докладване по Подцел 4.7	20
7.1 Контекстни показатели	21
7.2 Индикатори за въвеждане	22
7.3 Индикатори за процеса	22
7.4 Индикатори за резултатите	22
8. План за мониторинг	24
9. Заключение	25
10. Препоръки	26
Приложения	26

Резюме

Процесът на проследяване на напредъка по постигането на Целите за устойчиво развитие (ЦУР) трябва да бъде извършен на базата на ръководните принципи за ефективност, доказателственост и универсалност. Поради тази причина мониторингът на напредъка трябва да бъде поставен в рамка, в която участват всички заинтересовани страни и свързаните групи (например гражданското общество, бизнеса, парламента, академичните среди и правителството). Те, на свой ред, е нужно да признаят важността на тяхната споделена отговорност за постигане на ЦУР. Данните предполагат четири нива на мониторинг: национално, регионално, глобално и тематично. Тук местното ниво е изключително важно и може би с най-стратегическо значение. То може да бъде изведено на преден план, за да направи проследяването на напредъка по-умно и с по-голяма добавена стойност.

Данните за Цел 4 се фокусират върху резултатите от обученията и обикновено са съсредоточени около изпитните оценки от формалното образование. Във втория ни документ на тема „Използване на данни за оценка за наблюдение на напредъка по Подцел 4.7”, твърдим, че неформалното и информалното учене са основният двигател на човешкото развитие във всички общества. Следователно ние припознаваме Подцел 4.7 като водещия „фактор“ за постигането на всички ЦУР.

Формалното обучение разчита на систематична методология (т.е. педагогика), която включва постепенно нарастващи интелектуални потребности и евентуално води до развитие на мисловни умения от по-високо ниво (Шмелкес, 2018). Въпреки това ефективното учене трябва да балансира понятия, умения и мета-когнитивни компетентности, за да направи неформалното

и информалното учене по-смислено и подходящо (Шнайдер и Стерн, 2010). Учебните планове и педагогиката неизбежно отразяват определени комбинации от местните разбирания, предположения и стремежи (Удхед, 2006). В предложената от нас рамка за мониторинг на напредъка по Подцел 4.7 предлагаме това да се отрази в неформалните и информалните форми на образование.

Предложението ни е напредъкът да се наблюдава по начин, който отразява реалността, показателите за осигуряване и резултатите от обучението в образованието за устойчиво развитие (ОУР) и глобалното гражданско образование (ГГО). До голяма степен трябва да се разработват на местно ниво, особено с оглед „местните“ определения и тълкуване на ОУР и ГГО. От различни дефиниции на привържениците на ОУР и ГГО ние признаваме три ключови концептуални измерения: когнитивни, социоемоционални и поведенчески. Предлагаме те да са в основата на компетенциите, които да се използват за измерване на напредъка в постигането на Подцел 4.7. Използвайте основанна ценностите подход за развитие на индикаторите, това гарантира, че показателите се разработват въз основа на контекста и на специфичните цели на обучението в съответната образователна система.

Въведение

Този документ предлага методология за засичане и измерване на напредъка по постигане Подцел 4.7 и предлага единна рамка и инструменти за отчитане.

Дневен ред 2030 прехвърля отговорността за докладването на новите показатели за ЦУР на самите страни. Целите бяха приети от ООН през 2015 г. като универсален призив за действие, за да се сложи край на бедността, да се защити планетата и да се гарантира, че всички хора ще се радват на мир и просперитет. ЦУР представляват първия изричен призив - на ниво глобални цели - на взаимосвързаността на предизвикателствата около устойчивостта и съответната необходимост от интегрирано решаване на проблемите (ООН, 2015 г.). На практика това подчертава значението на насърчаването на устойчивото развитие, устойчивия начин на живот, човешките права, равенството между половете, насърчаването на мира, предотвратяването на насилието и уважението към културното многообразие.

ЦУР включват широка образователна цел, известна като Цел 4, която е насочена към осигуряване на приобщаващо и справедливо качествено образование и насърчаване на възможностите за обучение през целия живот за всички“ до 2030 година. Рамката за действие Образование 2030 посочва, че качествено образование „развива уменията, нагласите и ценностите, които дават възможност на гражданите да водят здравословен и пълноценен живот, да вземат информирани решения и да отговарят на местни и глобални предизвикателства чрез образование за устойчиво развитие (ОУР) и глобално гражданско образование (ГГО)“ .

Рамката за действие Образование 2030 означава, че страните трябва да събират нови данни, като могат в крайна сметка да изискват нови подходи или допълнително събиране

на данни. Способността на страните да се съобразят зависи преди всичко от капацитета, политическата воля и наличните ресурси.

На практика това ще включва ефективни партньорства между страните в регионалните органи, министерства, държавни ведомства, както и организации, които работят в сферата на образованието, защото отчетите ще изискват привеждане в съответствие с глобалните насоки. ЕС реагира на това чрез разработване на „Набор от показатели за ЦУР на ЕС“, съставен от 100 показатели за наблюдение на 17-те Цели. Шестте регионално избрани показатели за мониторинг на Цел 4 имат силни връзки със стратегическата рамка на ЕС „Образование и обучение 2020“, с акцент върху инвестирането в младите хора и повишаване на възможностите за учене през целия живот (Евростат, 2017 г.).

1. Мониторинг на напредъка към Цел 4 в Европейския съюз

През декември 2014 г. генералният секретар на ООН Бан Ки-мун призова за цялостен подход за наблюдение на ЦУР. Това по-късно е отразено в колективния и универсален призив за действие в Дневен ред 2030 (ООН, 2015; генералния секретар на ООН, 2014 г.). Докато той подчерта значението на ефективността, ефикасността, доказателствеността и универсалността като водещи принципи за преразглеждане на напредъка по ЦУР, генералният секретар на ООН също така препоръча използване на рамка на участието, в която всички заинтересовани страни и свързаните групи (например гражданското общество, бизнеса, парламента, академичните среди и правителството) биха могли да припознаят своята споделена отговорност за постигането на ЦУР (ЮНЕСКО UIS, 2017: 3). Той предложи многоцелева и многостепенна рамка с четири нива за мониторинг (национално, регионално, глобално и тематично), които са описани накратко по-долу:

1.1 Мониторинг на национално ниво

Тази степен на рамката за мониторинг е свързана с нуждите на националните и поднационалните правителства в разработването на планове за образователния сектор и информиране за образователните политики. На това ниво данните трябва да бъдат специфични за съответните национални контексти и по тази причина може да се говори за конкретен преглед на политиките и потребностите за изпълнение.

1.2 Мониторинг на регионално ниво

На тази степен трябва да бъде разработен набор от индикатори, за да се отчетат

приоритети и въпроси от общ интерес, които се споделят от държави от определен регион, както е посочено в регионални планови документи или рамки. Някои рамки са предназначени за специално наблюдение на ЦУР в контекста на регионалната политика, какъвто е случаят с „Набора от показатели на ЕС“ и широкия набор от цели за развитие на Африканския съюз за региона в Дневен ред 2063: Африка, каквато я искаме, която има своя собствен набор от специфични за региона показатели (Комисия на Африканския съюз, 2015a, 2015b).

1.3 Мониторинг на глобално ниво

Този подход включва по-ограничена и внимателно подбрана група от водещи индикатори, които да предоставят преглед на напредъка по всяка цел. В хармонизиране на мониторинга и докладването на ЦУР за междудържавна съпоставимост е от критично значение за всички заинтересовани страни. Способността да се анализират и сравняват националните данни по страни и години предоставя полезни изводи относно измерването на производителността, основните политики на реформа и справедливото разпределяне на ресурси, за да се подобри образованието сред всички групи от населението. Обмен на знания и универсален преглед се свиква ежегодно в рамките на Политическия форум на високо равнище за устойчиво развитие на ООН (HLPF; ООН, 2017 г.).

1.4 Тематичен мониторинг

Този подход осигурява ниво на мониторинг на сравними показатели в рамките на един специфичен сектор (например образование, околна среда, енергетика, здравеопазване), или общи теми (например: пол). Тематични

показатели служат като рамка за проследяване на напредъка на базата на междудържавно сравнение с по-задълбочен поглед върху секторните приоритети. Това дава възможност за идентифициране на специфични за дадения сектор предизвикателства и затруднения, и стимулира действие за тяхното разглеждане.

2. Мониторинг на целта на Цел 4.7

Подцел 4.7 е резултат от дълга кампания, за да се гарантира, че ЦУР са подчертали необходимостта всички учащи да се включат в трансформиращо образование по въпросите на глобалната справедливост и устойчивост. Мониторинговите рамки обикновено разчитат на редица различни инструменти и практики за събиране на данни. За по-широката Цел 4 данните се фокусират върху резултатите от ученето. Това изисква данните да бъдат до голяма степен, но не изключително, центрирани около оценките в училище. Цел 4 е разделена на десет подцели, сред които е и Подцел 4.7, която се фокусира върху образованието за устойчиво развитие.

// До 2030 г. се гарантира всички учащи да придобият знания и умения, необходими за насърчаване на устойчивоторазвитие,включително, наред с другото, чрез ОУР и устойчив начин на живот, правата на човека, равенството между половете, насърчаване на култура на мира и ненасилието, глобално гражданство и зачитането на културното многообразие и на културния принос за устойчивото развитие (Подцел 4.7).

Тази цел включва припокриване на различни предметни области, тъй като определенията за „устойчиво развитие“ варират широко между различните закони, политики, програми и оценки. С други думи, показателите за наблюдение и оценка на изпълнението на всички глобални и местни нива са разнообразни и сложни. Затова те изискват по-систематичен и теоретично

обоснован подход към тяхното развитие и привеждане в оперативност. Розенстром и Килонен (2007) забелязват, че важноста на показателите за устойчиво развитие отива отвъд тяхното използване при предоставянето на данни за определяне на политиката. Те определят поведението, променят осъзнатостта, формират поведение и допринасят за решения относно разпределението на ресурсите (Бърфорд и др, 2016: 2). Тези показатели трябва да отразяват напълно най-същностните концепции в Подцел 4.7.

Подцел 4.7 включва пет тематични индикатора, включително глобален. Те са следните:

- 4.7.1 Степента, в която ГГО и ОУР - включително равенството между половете и правата на човека - са интегрирани на всички нива в национална образователна политика, учебни програми и обучение на учителите за оценяване на учащите.
- 4.7.2 Процент на училищата, които осигуряват ХИВ и сексуално образование на базата на житейски умения.
- 4.7.3 Степента, в която рамката на Световната програма за образование за човешките права е въведена национално.
- 4.7.4 Процент на студентите от възрастова група (или степен на образование), които демонстрират адекватно разбиране на проблемите за глобалното гражданство и устойчивост.
- 4.7.5 Процент 15-годишни учащи, които

показват умения в областта на науките за околната среда и природните науки.

2.1 Показатели за осигуряване на образование за устойчиво развитие и глобално гражданство

Тези показатели се фокусират върху дейностите, извършвани на мястото на преподаване и учене като например в училище или институция за неформално учене през целия живот. Индикатори 4.7.1, 4.7.2 и 4.7.3 се базират на концепцията за доставка или предоставяне за улесняване на ученето и информираността за Подцел 4.7. Данните за тези показатели могат да се съберат чрез кодиране на тяхното отсъствие или присъствие в националните образователни политики, учебни програми, обучение на учители или оценки на учениците.

Все пак, това е по-скоро сложно, защото има най-различни определения за това, което се счита за устойчиво развитие или глобално гражданство. В тази връзка са посочени примери на конвенционални инструменти и рамки, които в момента са в употреба в различни страни за събиране на данни, като следва:

2.1.1 Училищни отчети.

Повечето страни използват ежегодно отчитане на училищата като основен метод за събиране на информация от училища в цялата страна. Това обикновено е под формата на въпросник и включва въпроси, свързани с училищната инфраструктура, обзавеждане и оборудване, обучение и учебни материали, приходи и разходи на училището, характеристики на учителите, както и характеристиките на учениците. Данните от отчетите на училищата могат да се използват и за предоставяне на обратна връзка на училищните ръководители и учители.

2.1.2 Училищни одити.

Повечето училищни системи имат институция, която отговаря за одита на финансовите въпроси, материалната база и инфраструктура, човешки ресурси и други аспекти на училищните отчети и училищните счетоводни механизми..

2.1.3 Информационни системи за управление на образованието (ИСУО).

ИСУО е база данни, която централизира данните за училище, събрани от годишния училищенотчетидругиизточникатаданниот преброяването на населението. Тя се използва от министерствата и неправителствените организации, изследователите, спонсорите и други заинтересовани страни като надежден източник на образователни данни за планиране, мониторинг и взимане на решения за формиране на политики. Налице е също така често отделна система за управлението на човешките ресурси или управление на учителите, която се използва за взимане на решения за наемане на училищните директори и на учителите.

2.1.4 Анкети на директори, учители и ученици.

Голям брой международни програми за оценка използват проучвания на ученици, учители и директори на училища за основна и контекстуална информация. Тази информация включва възприемането за качество на образователните процеси, включително практиките на преподаване, училищния климат и училищните лидерски и управленски практики. Анкетите са един от начините образователните лидери да събират информация на системно ниво за качеството на образователните процеси дори когато директно педагогическо наблюдение върху един голям мащаб е невъзможно.

2.1.5 Училищни инспекции.

Училищните инспекции могат да допринесат за подобряване на качеството

на училищата и образователните системи. Терминологията варира в отделните страни. Обикновено наименованията са акредитация на училище, проверка или надзор. Тези процеси обикновено имат две преплетени цели, а именно - обществена отчетност и развитие на училищата.

2.1.6 Училищни отчетни карти (УОК).

Училищните отчетни карти обобщават информация за училищата, включително записване, учителска и ученическа посещаемост и академични постижения на учениците, във форма, достъпна за обществеността. Съществуват няколко модела: от добре институционализирани модели, при които се предоставя информация за всяко училище и се публикуват редовно в интернет, до еднократни карти-доклади - проучвания, проведени с подкрепата на организациите на гражданското общество. Публикувайки данни на базата на училищата, УОК насърчават прозрачността и отчетността.

2.1.7 Проучвания за разходи.

Те могат да бъдат използвани, за да се следят разходите между различните групи, например учащи, домакинства или правителства. Проучванията за проследяване на публичните разходи (ПППР/PETS) измерват изтичането или отклоняването на средствата в образователните системи, използвайки методите на пробите. Те проследяват средства от централното ниво надолу до индивидуално училище и дават идеи за това дали средствата са били използвани като предназначени за общи оперативни нужди и за усилията за подобряване на качеството на образованието. ПППР могат да бъдат използвани, за да се провери дали потоци на ключови ресурси, които директно въздействат върху образованието, всъщност наистина достигат своите бенефициенти, които са предназначени, като училищни средства, или се използват за покупка на учебници, учебни материали, оборудване, и така нататък. ПППР

са често комбинирани с едно Проучване на качеството на доставената услуга (ПКДС/QSDS), което се фокусира върху други измерения, такива като учители-призраци или отсъствия на учителите, които са също ключови за подобряване качеството на образованието.

2.1.8 Информационни услуги за финансов мениджмънт (ИУФМ/FMIS).

ИУФМ събира и интегрира процесите на управление на публичните финанси, включително съставяне на бюджет, изпълнение, счетоводство и отчитане.

2.1.9 Картографиране.

Технологията на Географската информационна система (ГИС/GIS) може да се използва за картографиране на данни върху географски райони, като по този начин се показват регионални модели и връзки, които могат да бъдат по-малко очевидни, когато са представени само в цифрови таблици и бази данни. Визуалното картографиране на комплексни данни може да помогне на вземане на решения за фактори като разпределение на ресурсите, наемане на учители и планиране за образование в условията на конфликт или извънредни ситуации..

2.2. Показатели за резултатите от обучението по устойчиво развитие и глобално гражданство.

Показатели 4.7.4 и 4.7.5 се фокусират върху резултатите от обучението, постигнати в резултат на образователни приноси, представени в Подцел 4.7. Разработването на национални стратегии, за да се измерят резултатите от обучението за устойчиво развитие и глобално гражданство, трябва да включва международно сравними показатели и методологии и инструменти за страните, които ще измерват напредъка към основните крайни резултати на Цел 4. Основната трудност е споразумението за дефинициите на устойчиво развитие и глобално гражданство.

В тази връзка, примери за конвенционални инструменти и рамки, които в момента са в употреба в различни страни за събиране на данни за резултатите обучение, включват следното:

2.2.1 Оценки за обучение.

Данните за оценка играят ключова роля в мониторинга като част от анализа на проблемите в една образователна система и за да се следят плановете за подобрене. Това включва широка скала от регионални и международни оценки – като Програмата за международно оценяване на учениците (PISA) или Консорциума за наблюдение на Южна и Източна Африка (SACMEQ), националните оценки като тази на Националния алианс за партньорства в равенство (NAPE) или национални изпити и тематични оценки като Оценка на четене в началната степен (EGRA) и Математическа оценка в началната степен (EGMA).

2.2.2 Информационни системи за управление на образованието (EMIS).

Данните от оценката могат също да бъдат включени в EMIS или SRC.

2.2.3 Протоколи за наблюдение на педагогически и класни стаи

Основният и най-важен процес за подобряване на резултатите от обучението е взаимодействието между учители и ученици. Въпреки това много образователни мониторингови системи не събират данни по време на този процес, защото това изисква директно наблюдение и надеждно кодиране на предимно качествена информация, а и двете са трудно постижими в по-голям мащаб. Много системи използват педагогическо наблюдение като част от оценяването на учителите или от процеса на подновяване на сертификата им, а също и във формат peer-to-peer като част от тяхното непрекъснато професионално

развитие.

2.2.4 Изследвания, които проследяват дипломирането.

Проследяващите проучвания на абитуриентите са изследвания, които определят процента на завършилите, които са наети на работа, самонаети или допуснати до висше образование след средно. Те се анализират във връзка с други важни основни променливи.

Обикновено се провеждат проучвания за проследяване на завършилите технически, професионални или средни училища; те обаче могат да бъдат наети и след завършване на основната образователна система. Това е особено вярно в контекста, в който по-голямата част от завършилите средното образование не преминават към висше образование.

2.2.5 Проучвания на удовлетвореността на работодателите и проучвания на пропуските в уменията.

При този подход за изследвания работодателите трябва да оценят дали завършилите притежават уменията и качествата, необходими, за да бъдат годни за работа в различни сектори на икономиката. В много страни някои отрасли последователно наемат работници от други държави, тъй като местните завършили се възприемат като такива с липсващи технически умения, необходими за работата. Изследвания на удовлетвореността на работодателя или изследвания за пропуски в уменията могат също така да разкриват проблеми в един по-базисен план, като например недостатъчни умения за комуникация и сътрудничество. Тези, които планират образованието, могат да използват данните, за да преразгледат съдържанието на предмети, които се преподават в училище, както и на техните общи педагогически подходи..

3. Определение на образованието за устойчиво развитие (ОУР/ESD) и глобалното гражданско образование (ГГО/GCE)

Както е посочено в Документ 1 от тази серия, “Характеристики на Подцел 4.7 и важноста на включване в ЦУР” в консултации с експерти от ЮНЕСКО разработи три основни концептуални измерения на двете ОУР и ГГО:

И двете концепции - ОУР и ГГО, сега са част от ЦУР, приети от на ООН през 2015 и са отразени в по терминологията на Цел 4.

3.1 Образование за устойчиво развитие (ОУР/ESD)

Този документ заема от Глобалния алианс за мониторинг на обучението (GAML, 2017: 3) предложеното определение на ОУР.

// Всички образователни усилия, които дават на учащите ключовите компоненти на знания (за теми от ОУР за начина на живот и устойчиви начини на живот, промените в климата, биологичното разнообразие, както и зелена икономика), умения, ценности, ангажираност, нагласи, както и опит в отговор на социалните, екологични и икономически предизвикателства през 21 век чрез интегриране на критични въпроси като изменението на климата, биологичното разнообразие, намаляването на риска от бедствия и устойчивото потребление и производство.

Като посочва, че всички учащи трябва да придобият знания и умения, необходими за да живеят по устойчив начин, Подцел 4.7 призовава за една трансформираща промяна в образованието не само в Глобалния Юг, но и в целия свят (Gallwey, 2016:125). Внимание към образованието в един устойчив свят е централно за ЦУР и представлява важна глобална политика, насочена към човешкото развитие (Wagner, 2018: 47). ОУР цели да гарантира, че обучаващите се придобиват знания и умения, необходими за насърчаване на устойчивото развитие, включително чрез образование за устойчив начин на живот, правата на човека, равенството между половете, насърчаване на култура на мира и ненасилието, глобално гражданство и отчита особеностите на културното разнообразие и културен принос към устойчивото развитие.

В контекста на глобализацията неформални образователни програми предоставят средствата, чрез които формалното образование може да бъде допълнено, подсилено, или актуализирано през ОУР. Осигуряването на по-разнообразни умения

трябва да се разглежда като естествено разширение на подкрепата на образование, от което индивидите се нуждаят в един повече от всякога бързо променящ се социален и икономически пейзаж (Wagner, 2018:136).

3.2 Глобално гражданско образование (ГГО).

Глобалното гражданство предполага разширена интерпретация на гражданство извън границите на една държава. Изводът е, че всички са свързани помежду си по различни начини като граждани на света. Докато международно приетото определение все още се развива, същността на глобалното гражданство като цяло е описана от гледна точка на чувство за глобална принадлежност, солидарност, колективна идентичност, и за неправилен статут отвъд държавата (ЮНЕСКО, 2013 г.).

Не би било практично да се очертае обхвата на глобалното гражданство и да се изброят всички изключения поради факта, че това поле непрекъснато се развива и на ниво политика, и на ниво практика. Въпреки това всеки регионален орган - такъв като ЕС, може да дефинира глобалното гражданство в контекста на своята собствена оперативна среда. Например, South East Asia Primary Learning Metrics (SEA-PLM) признава литературата на ГГО и учебните програми на региона в своята работна дефиниция на глобалното гражданство.

Глобалните граждани оценяват и разбират взаимната свързаност на целия живот на планетата. Те действат и се отнасят към другите с такова разбиране, за да направим света по-мирно, справедливо, сигурно и устойчиво място (SEA-PLM, 2016:5).

Това определение, създадено за SEA-PLM, беше необходимо за справяне с основните ценности на Асоциацията на страните от Югоизточна Азия (ASEAN). В региона на ASEAN ангажиментът за образование, което насърчава правата на човека, човешкото развитие,

равенството между половете, културата на мира и ненасилието, глобалното гражданство и оценката на културното многообразие, беше потвърдено отново в Азиатско-Тихоокеанската Декларация за образование след 2015г. Това признава SEA-PLM като система за оценка за региона на Югоизточна Азия и илюстрира необходимостта от специфични за региона характеристики, за да се гарантира местната целесъобразност и уместност. Въпреки ролята на ASEAN за улесняване на регионалната интеграция, няма единно мнение за това какво представлява обща регионална идентичност с общи споделени ценности. Държавите-членки на ASEAN са признати като многообразиен исторически и културно.

Поради това тяхното сътрудничество е подкрепено от универсалните ценности, комбинация от принципи или стандарти, които повечето хора да припознаят и да поддържат като важни или достойни в живота, такива като мир, безопасност, сигурност, стабилност и справедливост.

ГГО е един сравнително нов термин, но е базиран и продължава да се гради върху свързаните с него области, включително и „образование за мир“, „морал“, „социално образование“, „гражданско образование“ и други (SEA-PLM, 2016:4). В литературата за ГГО компетентностите, свързани с глобалното гражданство често са определени по три основни подобласти за измерване: познавателни аспекти, придобити чрез обучение за световни структури, системи, както и въпроси; нагласи и ценности, които отразяват положителни насоки за глобални концепции за гражданство като оценяване на многообразието, справедливост, мир и човешките права; и на поведението и уменията, свързани с дейности, които създават положителна промяна и социално участие.

Като регион ЕС не предлага работно определение на ГГО. Разнообразни различни концепции се използват в контекста на различните националности, включително

следните:

- Глобално образование
- Глобално гражданско образование
- Образование за глобално развитие
- Глобално учение
- Образование за развитие и повишаване на увереността
- Гражданско образование за международна солидарност
- Образование за развитие (Nygaard и Wegimont, 2018:51)

Въпреки употребата на различни концепции, повечето страни признават тяхната национална терминология като свързана с глобалното образование, докато много политически документи се основават на универсалния подход, основаващ се на правата на човека (пак там). Терминът „глобално образование“ е разработен от Глобалната Европейска Образователна Мрежа/Global Education Network Europe (GENE) и други. Той се основава на изявлението на Маастрихтската декларация за глобално образование в Европа през 2003г.:

“ Глобалното образование е образование, което отваря очите и умовете на хората към реалностите на света и ги събужда да допринесат за един свят на по-голяма справедливост, равенство и човешки права за всички. Глобалното образование се разбира като обхващащо образованието за развитие, образованието за човешките права, образованието за устойчивост, за мир и превенция на конфликтите и межкултурното образование; да бъде глобално измерение на гражданското образование.

Това определение съдържа както вдъхновяваща визия, така и стратегическо намерение за обединяване на различни

традиции в образованието за социални промени, както местни, така и глобални. GENE е разработила това определение след консултации със създателите на политики в много европейски страни, и то се е доказало като плодотворно по отношение на съгласуваността на политиките и обучение за политиките в страни с различни традиции, но сходни намерения (Nygaard и Wegimont, 2018:7).

Вероятно Програмата за световни мъдри Училища/World Wise Schools Program в Ирландия е водещата програма в областта на ОУР и ГГО. Чрез образование за развитие (комбинация от ОУР и ГГО в Ирландия), програмата предизвиква стереотипите и насърчава самостоятелното мислене чрез подпомагане на учащите критично

4. Концептуална рамка от Обобщение на компетенциите

Подцел 4.7 осигурява легитимност и повишава профила на концепциите за устойчиво развитие и глобално гражданство. Разбира се, има важни различия между ОУР и ГГО, но има и много области на припокриване на интересите (Fricke, Gathercole и Skinner, 2015:18). С използването на работни дефиниции, избрани за тази книга, ние потвърдихме, че ГГО и ОУР са „двете страни на една и съща монета”. Техните основни понятия са тясно обвързани и те и двете включват текст, предназначен за образование, което води до съответни и ефективни учебни резултати в контекста на глобализацията. Въпреки това те също сочат трудността при разработването на универсална функционална мярка за учене, а също и повдигат важните въпроси за това как те могат да бъдат приложени и измерени, и как/ако е приложим един глобален показател за измерване на обучението. Ние напълно признаваме, че някои от параметрите, допусканията и определенията, свързани с глобалното гражданство и устойчивото

да изследват най-дълбоките причини за глобалните проблеми на справедливостта и как те се обвързват с нашия ежедневен живот. Тя пречупва преподаването и ученето през фокуса на глобалната справедливост, за да се даде възможност на учащите да изследват знания, умения, нагласи и ценности, необходими за да се превърнат в глобални граждани (World Wise Schools).

За целите на този документ, ние взимаме назаем определението на World Wise Global Schools, което гласи:

Образователен процес, насочен към повишаване на осведомеността и разбирането на бързо променящия се, взаимнозависим и неравен свят, в който живеем.

развитие, включително и някои представени в тази книга, са спорни.

Цел 4 сама по себе си е по-скоро трансформираща, отколкото преподавателна. Ето защо, за да се измерва съдържанието, трябва в крайна сметка да бъде трансформираща. В първата стъпка към идентифицирането на съдържание, за да се измерва, е да се създаде концептуална рамка за Подцел 4.7 с помощта на обобщение на компетенциите на двете теми. Компетенциите са били определени като възможност успешно да се посрещнат сложни изисквания в определен контекст чрез мобилизиране на психо-социални предпоставки (включително познавателни и непознавателни аспекти), а също и като сложни системи за действие, обхващащи когнитивни умения, нагласи и други непознавателни елементи (Rychen and Salganik, 2001:51). Най-общо казано, компетенциите, които ще трябва да бъдат оценени в двете дисциплини, могат да бъдат категоризирани в три цели:

1. Стимулирането на ценности и нагласи, за да бъдеш агент на положителна промяна.

2. Изграждане на знания къде, защо и как да се предприемат действия за положителна промяна.

3. Развиване на самоефективност за предприемане на ефективни действия за положителна промяна.

Обширната литература за предложените компетенции за оценка на ОУР и ГГО разкрива сложен, многообразен и по-скоро с нисък консенсус образ. На този фон нашите предложени рамкови групи на основните концепции за измерване на основните

концепции на ОУР, ГГО и съдържанието по три компетенции – знание, поведение и практика, за да позволят прилагането както във формалното, така и в неформалното обучение, улеснявайки събирането и използването, сравнимостта, релевантността и покритието. Тази рамка на компетентностите се основава на други изследвания и след това се фокусира върху ключови трансформиращи резултати за учащите от поставяне на ударението върху „индивидуалната рефлексия и трансформация”. Тъй като те са предимно „меки умения”, те могат да варират между и в различни контексти и да се разделят на поредица от подвидове.

Таблица 1: Компетенции, които трябва да бъдат измерени за резултатите от обучението по устойчиво развитие и глобално гражданство.

Компетенции	Глобално образование	Гражданско образование за устойчиво развитие
Знание	Познавателен	Знания, умения
Поведение	Социоемоционален	Ценности, нагласи
Практика	Поведенчески	Ангажираност, опит

Тези определени компетенции отразяват стълбовете за образование в 21 век, както е посочено в Доклада на Делор (ЮНЕСКО, 1996), който е имал дълбоко влияние върху образователната политика и практика в световен мащаб. Въпреки че не може да обхваща пълната гама от възможни измерения, те могат да предложат входна точка за концепция и измерване чрез показатели-прототипи, които са обсъдени в Раздел 5 на този документ. Знанието е осезаемо и това може да бъде измерено чрез показатели, свързани със съдържание на учебния план, например. Въпреки това, от гледна точка на Подцел 4.7, ние трябва да погледнем в процеса на получаване на знания, да го предизвикаме, докато обмисляме как това е улеснено в ОУР и ГГО. Само данните за оценка на обучението не могат да го измерят адекватно. Отношение

и практика са нематериални и затова е трудно да се измерят. Вместо да се разглеждат като статични и латентни особености, притежавани от индивидите, те могат да станат видими в групи, когато се оперират чрез систематични процеси в ясно дефинирани практически контексти (Burford et al., 2016:2).

За да постигнем това, ние взаимодейваме от индуктивния ценностен подход за разработване на показатели в предложената ни рамка за мониторинг. От практическа гледна точка чрез този подход реалните показатели в рамките на различните компетенции се генерират от работни групи (изпълнители), свързани с тяхната работа/практика (вършене), а не от отделни лидери или национални/регионални представители в абстрактен и интелектуален режим (Burford

et Ал ., 2016:3). Този подход гарантира, че показателите са социално релевантни и лесно се предават на неспециалисти и също така гарантира, че те са емпирично защитими. Поради различни ограничения, предложената ни рамка за наблюдение заимства само принципите на този подход

5. Мониторингови рамки

Мониторинговите рамки осигуряват описание на конструкти, които да се измерят. Те също така очертават дизайна и съдържанието на съответните измервателни инструменти и описват как мерките, генерирани от тези инструменти, се отнасят към конструктите. Те съчетават теория и практика, за да опише както „какво“, така и „как“ (Джаго, 2009: 1) за напредъка на наблюдението. Те трябва да бъдат проектирани да наблюдават качеството на различни нива (държава, регион, училища) и за различни групи (училищни власти, учители, ученици). Те прилагат различни инструменти и компоненти за събиране организиране на данните, необходими за наблюдение на представянето на системата (ЮНЕСКО, 2016 г.). Мониторинг трябва да се извършва и на двете нива - индивидуално и системно. Според ИЕР (2019 г.) един ефективен мониторингов план трябва да даде отговор на няколко въпроса:

- Кои показатели трябва да бъдат измерени, за да се определи какво е направено, колко добре е направено и какво е постигнато? Индикаторът трябва да бъде пряко свързан с очаквания резултат или цел. Тя трябва да бъде измерима и добре дефинирана. Изходните и целевите стойности са изчислими.

- Кой ще събира тези данни и как ще ги събира? Това ще покаже на институцията

или персонала, отговорен за събирането и инструментите, които да бъдат използвани, вкл контролни списъци, формуляри и анкети.

- Как данните ще се предават от оригиналните места за събиране до техническия персонал, а след това - до нивата на управление и определяне на политика? Това може да се постигне чрез съществуващи мрежи за споделяне на данни като EMIS или чрез специално пригодени компютърни програми.

- Кой ще проверява качеството на данните, ще извършва анализ на данните, изготвя доклади и ще взема решения въз основа на данните? Ще са необходими високи технически знания и опит.

- Как ще бъдат управлявани данните, за да се гарантира поверителност, да се даде достъп до тези, които се нуждаят от тях, и да се гарантира безопасно съхраняване във времето? Съхраняването на данните на специална компютърна система с наблюдаваната достъп вероятно би осигурило всички тези изисквания.

Нашата предложена рамка за мониторинг очертава тези стъпки в три широки групи компетенции.

6. Ценностно базиран подход за разработване на показатели за резултатите

Колкото повече количественият социален индикатор се използва за вземане на социални решения, толкова повече ще бъде подложен на корупционен натиск и толкова по-податлив ще бъде за изкривяването и корумпирането на социалните процеси, които той трябва да наблюдава (Campbell, 1979: 85, цитиран от Wagner, 2018: 251).

Една от ключовите теми, които могат да бъдат основа за измерване на напредъка в ОУР и ГГО, е подход, базиран повече на ценностите с акцент върху социалната справедливост, човешките права, честността и желанието за свят с повече равенство (Abdi и Shultz, 2008, както е цитирано в Nygaard and Wegimont, 2018). Показателите трябва да бъдат основани на контекст и на специфичните цели за обучение на системата за образование. Те трябва да бъдат проектирани, за да се даде възможност за измерване на промените във времето и се разпределят по пол, география, социално-икономическото положение, както и други въпроси на равенството (IIEP, 2019). За класифицираните като Ниво III показатели за Подцел 4.7 не е постигнато споразумение до момента, защото в момента няма международно установена методология. Индикатор е просто част от измерима информация, която ни показва дали желаната промяна се случва или не. За да бъдат измерими, показателите трябва да бъдат обвързани с конкретни обекти, целеви групи, и срокове. Използването на един показател не означава, че други ценни форми на напредък към едни и същи общи цели не са настъпили по различни начини и в различни места (Gallwey, 2016: 131).

Образователните системи обикновено са анализирани в условия на контекст, специфични изходни условия, социални или институционални процеси и резултати или

ползи. Показатели могат да бъдат разработени за измерване на въпроси, попадащи под всяка от тези категории. ЮНЕСКО предложи в своя цялостен документ за ГГО от 2014 измерването да може да се прилага по много различни начини, но като елементите на входа (например преподаватели, компетенции, ресурси, инструменти и учебна среда), процеса (например методика на преподаване, видове действия, и ангажираност на учащите) и резултатите (например знания, ценности, нагласи, умения и въздействие върху общностите).

Рамката на ЮНЕСКО (ЮНЕСКО, 2004: 36) за променливите на качеството на образованието включва пет измерения:

1. 1. Характеристики на учащия:

Това включва способности, постоянство, готовност за училище, предишни знания, бариери за учене, демографски променливи.

2. 2. Контекст:

Това включва публичните ресурси за образование, подкрепата на родителите, национални стандарти, изисквания на пазара на труда, социално-културни и религиозни фактори, партньорски ефекти, както и времето на разположение за образование и домашна работа. Контекст-показателите дават информация за контекстуални фактори, които влияят на ученето като например характеристиките

на студентите, социално-икономическите условия, културните аспекти, състоянието на учителската професия и проблемите на местната общност. Контекстните индикатори често са предизвикателни за разработване и измерване, тъй като засягат качествени въпроси, които често се измерват с помощта на количествени данни. Общите инструменти за събиране на данни включват проучвания, наблюдения в класната стая, доклади от инспекции и самооценки.

3. 3. Активиране на входните данни:

Това включва електронни учебни материали, физическа инфраструктура и съоръжения и човешки ресурси. Индикаторите на входа предимно измерват разполагането на ресурси за улесняване на обучението. Те разкриват дали планираните финансови, материални и човешки ресурси се доставят в рамките на планираното количество при всички нива на системата. Информацията за входните индикатори е сравнително лесна за получаване, тъй като входните данни често са „подлежащи на преброяване“ по природа и процесите на управление включват автоматично записване на много входящи данни. Едно предизвикателство може да бъде разликата между това да има производството на входни ресурси и гарантирането, че те са на разположение на крайната точка. Например, съотношението учебник - ученици може да бъде измерено по броя на учебници, които са доставени или по броя на учебници, които действително се използват в училищата. В някои случаи, може да има несъответствие между двата резултата.

4. 4. Преподаването и ученето:

Това включва времето за учене, методите на преподаване, оценка и размер на класа. Процесните индикатори измерват колко дейности от образователната програма са проведени и дали те са постигнали желаните нива на качество. Това включва как специфичните образователни процеси се провеждат на практика (например

прилагане на стандарти, качеството на преподаване, време за определена задача, училищен климат и лидерство). Подобно на контекстните индикатори, индикаторите на процесите са свързани с качествени въпроси и могат да бъдат получени чрез проучвания и педагогически наблюдения, доклади от инспекции и самооценки.

5. 5. Резултати::

Тези включват умения от езикова и математическа грамотност, ценности и житейски умения. Резултатните показатели измерват ефекта от дейностите по програмата, за да се провери дали програмните цели са постигнати. Те разкриват каква е ефективността на образователната система по отношение на знания по дисциплините, компетенции, повторение, напредък, брой на завършилите и удовлетвореност на работодателите. Изходните показатели могат да бъдат получени чрез национални прегледи, международни оценки, проучвания и систематични полеви наблюдения. Изходните показатели обикновено включват измерване на резултатите от обучението на базата на националните изпити или международни оценки. Индикаторите за изпълнение дават най-важните данни за разбирането дали качеството на образованието и резултатите от обучението се подобряват, съгласно желаното (адаптация от: Scheerens, Luyten и Van Ravens, 2011 г.).

Подходът на ООН към разработването на показатели за ЦУР беше конвенционален. IAEG-SDGs, създадени от Статистическата комисия на ООН за разработване и прилагане на глобалната рамка на показателите за целите и целите на Дневен ред 2030, демонстрират степента, в която разработването на показатели е социално-политическо и емпирично. Всички държави, регионални и международни агенции, НПО, академичните среди и частният сектор бяха поканени да коментират изготвените предложения за показатели и да представят препоръки

за алтернативи, когато това се счита за необходимо (83 НПО, 16 агенции към ООН или свързани, 9 национални статистически служби, 5 университета и 1 работна група). Въпросът, на който те отговориха, беше следният::

“ Моля, разгледайте предложенията за показатели на Подцел 4.7 и предложете алтернативи, които смятате, че може да са по-подходящи.

Това ограничи процеса до съсредоточаване върху вече изготвени предложения и до гледните точки само на тези, които са поканени. Предвид естеството на поканените за участие, е много възможно приносът да е бил формулиран около институционални връзки и интереси, както и културни среди.

За разлика от това, общата цел на подхода, основан на ценностите, за разработване на показатели, е да се определят показатели и инструменти за определяне, улавяне, оценка и комуникиране на по-малко чувствителни области като трите компетентности, определени в предложената от нас концептуална рамка в раздел 4.

За да развием това по-нататък, ние заимствахме от „EDinds Project“, който включва шейсет две университетски изследователски групи и четири НПО, популяризиращи ОУР в неформален контекст. Проектът имаше за цел да разработи показатели и инструменти на проектно равнище, които да отразяват ценностите и приоритетите на участващите НПО в тяхната работа и да им помогне да определят съответните показатели. Този проект покани 6 НПО да изградят набор от проектопоказатели, а още петнадесет бяха поканени да намалят набора чрез групиране на припокриващи се отговори. Въпросът, на който са отговорили, е следният:

Какво е полезно, ценно и има смисъл за вас и вашата работа?

В този случай акцентът е върху практическите елементи на работата на НПО,

участващи в насърчаването на ОУР. Данните бяха анализирани чрез тематичен контент-анализ и бяха договорени определения за намиране на прото-индикатори, които са по-малко строги от разработените по традиционен начин. Това отразява концепцията за прототип в литературата за дизайн, която се използва за изграждане на кратки изявления, които могат да служат като шаблони или дразнители за местно развитие на незабавно уместни измерими показатели (Harder et al. 2014), които са от кардинално значение измерването на Подцел 4.7.

Като отбележим, че резултатите за Подцел 4.7 са твърде трудни за измерване на световно равнище, както и че е за предпочитане да се съсредоточим върху усилията в рамките на държавите за насърчаване на устойчивото развитие чрез образование (Глобална кампания за образование Нидерландия, 2016 г.), предложената от нас рамка за мониторинг отчита, че при измерването на промените в резултат на образователни действия промените се случват на различни равнища и не могат просто да бъдат измерени само чрез оценката на учениците. Използвайки подхода, основан на ценности, отчитаме, че напредъкът към Подцел 4.7 се случва на различни места по различни начини и следователно изисква разнообразна и гъвкава рамка за мониторинг. Използването на прото-индикатори гарантира, че те служат точно за локализиране процеси на размисъл, концептуализация и привеждане в действие, което води в крайна сметка до показатели, които са едновременно значими и измерими на местно ниво (Burford et al., 2016: 21).

За измерването на действията, предприети в резултат на образователни интервенции, има интересен пример от страна на „Suas“ - благотворителна организация, основана в Дъблин, която разглежда неравностойното положение в образованието в Ирландия и в глобалния юг.

ГГО е основен елемент от работата на Suas, особено в тяхната програма за глобално гражданство, неформална образователна програма, която насърчава прогресивното ангажиране на студентите по глобални въпроси (Malone, Carley and Bracken, 2014 г.). Един от желаните резултати от програмата е, че студентите ще предприемат действия в резултат на участието в програмата. Осъзнавайки многобройните предизвикателства при проследяването и измерването на действията в резултат на ученето (напр. принос или признание, дълбоко ангажиране или “кликване”), Suas са избрали да измерват измерението на действията не само чрез това какви действия се предприемат, но и от това как участниците се ангажират с възможностите за действие.

- Резултат от програмата: Участниците ще бъдат запознати с редица начини за действие, които могат да предприемат, за да създадат положителна промяна в света.

- Индикатор за програмата: Промяна в нивата на осведоменост на участниците по различни начини, които могат да насърчат положителна промяна.

Данните се събират чрез многопосочен методологичен подход, включително самооценка на участниците чрез използване на рубрика „пътека за прогресия“. Пътеката се попълва от участниците в края на Курса за Глобални Въпроси и Доброволческата Програма и има за цел да насърчи учениците да обмислят различните възможности за непрекъснат ангажимент, какво вече са направили и какво биха искали да направят в резултат на участието си в курса. Точките от рубриците за участие се събират от различни проекти и се събират, за да проследяват възможностите на гражданите да работят ефективно за един по-справедлив и по-устойчив свят. Тя предлага поредица от седем основни пътя на действие и улавя склонността на участниците да се ангажират с всеки път. Пътят не е предназначен да

принуждава участниците в конкретни действия, а по-скоро предоставя конкретни предложения и дава възможност на Suas да предоставя индивидуална подкрепа на студентите, които желаят да продължат да се ангажират.

„Suas“ проследява също така броя на участниците, които се развиват по трите направления на програмата и поддържат контакти онлайн с възпитаници, за да се запознаят с други действия, които са предприели чрез собствените си инициативи, за да останат въввлечени в глобално гражданство.

Като цяло този подход позволи на „Suas“ ефективно да проследява сложните отношения между образованието и действията, като това им позволява да изградят солидна основа от доказателства, които да илюстрират ефективността на тяхната програма. Горепосочените примери са само три случая, в които ирландските специалисти се справят с предизвикателствата за измерване на промените и напредъка в ОУР/ГГО.

Този подход към ОУР и ГГО изгражда компетенции както пряко, така и общо, и измерва напредъка в тези установени компетенции в концептуалната рамка.

Както беше обсъдено по-рано, общата цел на основаните на ценности подходи е разработване на индикатори на проектно ниво и инструменти за идентифициране, улавяне, оценка и комуникиране на по-малко осезаеми области или компетенции като знания, отношение и практика, както са посочени в Раздел 4. Въпреки че признава значението на стандартизираните и сравними показатели, това позволява разработването на местни валидни показатели.

7. Предложена рамка за докладване по Подцел 4.7

Предложената от нас рамка се ръководи от рамката на ЮНЕСКО, изложена в Раздел 6. Контекстът, входящите и технологичните показатели могат да бъдат измерени чрез относително конвенционални методи и могат да използват вече съществуващи инструменти, както е посочено в Раздел 2.1. Целта на събирането на тези данни е да се даде моментна снимка на проблемите и ресурсите в специфични условия. Sapsford (1996: 184) твърди, че “по отношение на компоненти, пропорциите и процентите често са по-полезни от абсолютните числа ... действителните бройки могат да бъдат полезни за целите на планирането, но процентите са могат да се интерпретират по-лесно и се поддават по-лесно на сравнение”. Освен това той посочва, че изкуството да представя числени данни се състои в предлагане на цифрите, които ще дадат желаната информация в лесно разбираем формат, като същевременно предоставят достатъчно информация на читателя, за да валидира данните и да направи заключения, които може да се различават от представените от автора. Може да се спори, че тези данни ще бъдат до голяма степен количествени и могат да бъдат извлечени чрез SPSS и представени с помощта на графики, стълбови диаграми и кръгови диаграми.

Показателите за резултатите обаче изискват неконвенционален подход, тъй като теорията за промяната е сложна, дългосрочна и нелинейна. За измерване на Подцел 4.7 настоящият документ предлага използването на изследвания за знания, нагласи и практики (КАР) както за изходни данни, така и за измерване на напредъка. Стратегически това показва промяната в начините на образование – от трансмисивна към трансформираща парадигма – която превръща учениците в активни участници в процеса на учене и следователно включва неформалното образование. Освен това използването на прото-показатели признава, че разработването на показатели за напредък е сложно, тъй като това изисква приобщаващ подход, който включва местните ценности

и приоритети. Индуктивното развитие на показателите от това, което групите определят като незабавни ценни, полезни и значими в техния различен контекст, ще има важни последици за демократизацията, диверсификацията и ангажирането в програмата за развитие като цяло (Burford et al., 2016 г.: 22).

В този документ се предлага да се използват ключови информативни интервюта и дискусии във фокус групи, основани на въпроси от интервюто както в контекста на формалното, така и на неформалното учене. Дискусиите във фокус групи са особено важни, за да се използва негласното знание, което се разработва и натрупва чрез споделения контекст на практическия опит. Натрупването на негласни знания дава обяснение за разликата в ценностния дискурс, ситуация, в която хората вече са в състояние да се възползват от определена ценност в ежедневните си действия, но не го споменават в разговора (Burford et al., 2015).

7.1 Контекстни показатели

Те включват стандартни характеристики на учащите и демографски променливи, които могат да бъдат събрани по време на проучването КАР (обсъдено по-подробно в Раздел 7.3) в момента на предоставяне на образованието. Целта на тези показатели е да се събере информация за контекстуални фактори, които влияят на ученето. Обикновено те ще бъдат първата група въпроси в нашия Въпросник за Изследване на КАР и до голяма степен имат количествен характер.

На национално равнище те могат да включват кодиране за наличието или липсата на концепции за устойчиво развитие и глобално гражданство в политическата среда, учебните програми, обучението на учителите или оценките на учениците.

Предложените от нас показатели са следните:

- Наличие на концепции за глобално

гражданство и устойчиво развитие в националната рамка на образователната политика.

- Наличие на концепции за глобално гражданство и устойчиво развитие в учебната програма (включително първични /пост-първични/ неформални учебни програми).

- Наличие на концепции за глобално гражданство и устойчиво развитие в учебната програма за обучение на учители.

- Наличие на концепции за глобално гражданство и устойчиво развитие в инструментите за оценка на учениците

7.2 Индикатори за въвеждане

Те включват компетенциите на преподавателите, ресурсите, инструментите и учебната среда. Данните могат да бъдат събирани на мястото на предоставяне, като например училището или институцията, която предоставя неформално обучение/учене през целия живот. Както е посочено в Раздел 6, тази информация е сравнително лесна за получаване, тъй като входящите данни често са „преброими“ по природа, а процесите на управление включват автоматично съхраняване на много входни данни. Данните могат да бъдат събрани чрез протокол за наблюдение на класната стая или чрез ключово интервю с информатори, както е посочено в Раздел 2.1, и могат да бъдат събрани чрез кодиране за отсъствие или наличие на материали и ресурси.

Предложените от нас показатели са следните:

- Наличието на учебни материали/ресурси за устойчиво развитие и глобално гражданство за подпомагане на учителите/преподавателите в класната стая.

- Процент / брой на учителите, обучени в концепциите за устойчиво развитие и глобално гражданство.

7.3 Индикатори на процеса

Те включват методики за преподаване, видове действия и ангажираност на учащите. Тези данни могат да бъдат събирани чрез протокол за наблюдение на класната стая. Предложеният от нас показател е следният:

- Благоприятна местна среда за учащите и преподавателите.

7.3 Индикатори за резултатите

Те включват знания, ценности, нагласи, умения и въздействие върху общностите. Без да се прави преглед на изобилието от налична информация относно методите за разработване на индикатори, краткият преглед на подхода, основан на ценности, разгледан в Раздел 5, посочва това като пример за най-добра практика в разработването на показатели, особено за нелинейни теории за промяна. Тъй като нямаме нито времето, нито фондовете за разработване на показателите за Подцел 4.7, използвайки подхода, основан на ценности, използваме ключови аспекти на нейните елементи на проектиране, за да предложим прото-индикатори.

За да се измери напредъкът към Подцел 4.7, е необходимо първо да се установят „знанията и уменията, необходими за устойчивото живеене“, и второ – „как ще разберем дали нашите образователни програми ни помагат да ги придобием“. (Gallwey, 2016: 128). Това включва разработването на тематичен шаблон, състоящ се от ключовите компетенции, определени в концептуалната рамка за Подцел 4.7. След това този образец се използва за анализ на данните чрез “теоретизиране” в рамките на анализа. Теориите включват възприемане, сравняване, обединяване, поръчване и най-общо - намиране на връзки в данните (McKernan, 1997: 221).

Анализът на тематичния шаблон (както е посочено в Раздел 6) не е единен, ясно очертан метод; той се отнася до различни техники за тематично организиране и анализ на текстови данни, в които научният

работник изготвя списък с кодове („шаблон“), представляващи теми, идентифицирани в техните текстови данни, някои от които обикновено се идентифицират а priori, но ще бъдат променени и разширени, тъй като изследователят чете и интерпретира текстовете (King, 2004:256). McKernan (1997: 224) установява, че кодирането става по-произволно, когато се задават отворени въпроси. Идеята е данните да говорят сами за себе си. Следователно този процес е трансформиращ, тъй като не само разглежда новите данни, но и прави това творчески и рефлексивно, така че се появяват ценни концепции, които да формират мощна теория (McKernan, 1997: 224). Този подход е особено подходящ за Подцел 4.7, защото приема и настройва различни тълкувания, тъй като данните се разглеждат от различни гледни точки в зависимост от специфичните социални условия.

Често най-добрата отправна точка за конструирането на първоначалния шаблон е концептуалната рамка и потенциалните въпросизавсякаотустановенитекомпетенции. Това фокусира вниманието на определени данни, като същевременно се увеличава последователността и надеждността по време на процеса на кодиране. Въпреки че този подход някак става за анализ, той осигурява рамка, която включва и гарантира съсредоточаване върху ключови области.

Процесът на кодиране се ръководи от 6-те стъпки на Кинг, които се използват в анализа на шаблони (Кинг, 2004):

1. Определяне на теми и кодове а priori: Разработване на специфични теми (в този случай установените компетенции) и категорииотконцептуалнатарамка,коятоще ръководи анализа на данните. Категориите предоставят прото-индикаторите за тази ключова информация от съответните теми.

2. Транскрибиране: Акцентът трябва да бъде върху споделеното значение и разбирането на различните аспекти на понятията в специфични контексти.

Особено важно е да се изгради споделено значение и разбиране поради различните определения за устойчиво развитие и глобално гражданство.

3. Да се извършва първоначално кодиране на данните, като се прилагат кодовете за предварително Ако няма съответна тема, променете съществуваща тема или разработете нова: Като следствие от индуктивния характер на процеса на кодиране, е важно да се използват предложените показатели в съответствие с подхода, основан на ценности, за разработване на индикатори. Чрез интерпретативно кодиране е възможно също така да се назоват и дефинират кодове в шаблона за анализ от индивидуалните констатации във всяка от идентифицираните категории.

4. Произведете първоначалния шаблон: В резултат на предишните три стъпки е налична матрица за използване като шаблон за анализ. Този шаблон има темите (компетенции), категориите (прото-индикатори) и кодовете (действителни показатели), които се използват за анализиране на данните.

5. Приложете шаблон към пълния набор от данни: Чрез процес на отразяване проверете всички определени категории (прото-индикатори/обединени констатации) и кодове (индивидуални констатации/действителни индикатори) за надеждност, последователност и точност.

6. Използвайте „окончателния“ шаблон за тълкуване и писане на констатациите: с окончателния шаблон използвайте обобщаване на различни случаи, за да представите данните в дискусия чрез формулиране на твърдения, връзки и заключения. Това включва изготвяне на матрици, които включват всички индивидуални констатации от всеки от случаите, организирани в продължителност от категории.

За целите на докладването на национално

равнище и на равнище ЕС предложените показатели за резултатите ще бъдат докладвани въз основа на следното:

- По-голямо познаване на въпросите, свързани с устойчивото развитие и глобалното гражданство.

- Промяна в нагласите към въпросите, свързани с устойчивото развитие и глобалното гражданство.

- Ниво на активно участие по въпроси, свързани с устойчивото развитие и глобалното гражданство.

8. План за мониторинг

Освен данните, свързани с политиката, всички данни могат да бъдат събирани на местно ниво в точката на предоставяне на ОУР или ГГО, например колежи за обучение на учители и училища. В идеалния случай това може да се извършва от изследователи със съответния опит и технически познания. Изследванията могат да бъдат възложени на национално равнище от съответните правителствени служби, министерства или от мрежи като „Bridge 47“. Това би гарантирало прозрачност и обективност в процеса на събиране на данни. След като събраните данни бъдат анализирани, те могат да бъдат подавани към съществуващите платформи като EMIS, проучването PISA или да бъдат споделени чрез съответните мрежи и увеличени доброволни национални прегледи (VNRs). Координацията чрез VNRs може да се управлява от националните координатори на Цел 4 като водещи в националната координация. Това би гарантирало, че данните ще са на разположение на техническите служители и лицата, вземащи решения, от съответните правителствени дирекции и министерства. Това също така ще гарантира, че данните се съхраняват и управляват правилно, за да се даде възможност за достъп на базата на необходимото. Докладите могат да бъдат споделени и със съответните заинтересовани страни и органи на местно, национално и европейско равнище.

Според проучване на Международната асоциация за оценка на образователни

постижения (IEA), Международно проучване на гражданско образование (ICCS) от 2016 е зависело от критичен принос, постоянство и ентузиазъм на националните координатори на научни изследвания и техните екипи. Важните набори от данни, които вече са налични в рамките на ICCS, могат да бъдат използвани чрез националните координатори на ООН и чрез свързването на тяхната работа с тази на Министерството на образованието или на PISA в държавата. Ако считаме, че е необходим комбиниран подход на измерване, който включва както разпоредби, така и резултати, тогава ще трябва да бъдат включени данни от типа PISA както за резултатите от обучението, така и за оценката, и това ще трябва да се увеличи с допълнителни резултати на ниво ICCS, националния координатор на ЦУР в страната, плюс коледите за обучение на учители, както е докладвано от Министерството на образованието. След това може да бъде препредадено на UIS/GAML като органи, на които понастоящем са натоварени да наблюдават постиженията по Подцел 4.7.

Както беше споменато, освен данните за контекста на политиката, всички данни могат да бъдат събирани локално в точката на предоставяне на ОУР или ГГО. В идеалния случай това може да се направи от изследователи със съответния опит и технически познания. Изследванията могат да бъдат възложени на национално равнище от съответните правителствени служби, министерства или мрежи като „Bridge 47“. Това

би гарантирало прозрачност и обективност в процеса на събиране на данни.

След като данните бъдат анализирани, те могат да бъдат подавани към съществуващи платформи като EMIS или да бъдат споделяни чрез съответните мрежи. Това би гарантирало, че техническите служители и лицата, вземащи решенията в съответните правителствени служби/министерства ще разполагат с данните. Това също така ще гарантира, че данните се съхраняват и управляват правилно,

9. Заключение

От нашия документ относно използването на данни от оценяване на знания, ние разбираме и припознаваме оценките на обучението за важна цел, включително за неформалното, информалното учене и ученето през целия живот. Те са безценни за наблюдение на резултатите от обучението и могат да предоставят прокси индикатори за контекст а и принос.

Както е посочено в Раздел 2, оценяването на обучението ни дава информация, която може да бъде измерима, която показва дали наистина се случва желана промяна. Следователно, то трябва да бъде обвързано с конкретни места, целеви групи и срокове. Използваните показатели обаче често не говорят директно за местните или специфичните обстоятелства. Освен това ученето е трансформиращо и следователно процесът е също толкова важен, колкото и резултатите. Обикновено в конвенционалното измерване оценките на обучението не измерват по подходящ начин процеса, въпреки че са ключови за разбирането на резултатите. Следователно, инструментите за измерване на нюанси са от съществено значение за реалистично разбиране и измерване на ученето в различни контексти, тъй като те вземат предвид местните интерпретации на проблемите,

за да се даде възможност за достъп до базата при необходимост. Докладите могат да бъдат споделени и със съответните заинтересовани страни и органи на местно, национално и европейско равнище.

местните знания и местните нагласи, които често са различни.

Примерите за неформални и информални практики за ГГО в Европейската икономическа зона, които са представени в доклада ни за характеристиките на Подцел 4.7, предоставят практически примери за проекти, при които конвенционалното оценяване може да не е в състояние да проследи напредъка адекватно. Оценката на ключовите компетенции, както е посочено в нашата концептуална рамка (Раздел 4), предоставя по-приобщаващ подход, който може да бъде постигнат най-добре с помощта на предложената от нас рамка. Чрез оценката на тези ключови компетенции - както е разбрано и дефинирано в съответния контекст, измерването и проследяването на напредъка на местно ниво предоставя най-ефективния начин за докладване по Подцел 4.7.

Използването на тази рамка на участието предполага, че местните заинтересовани страни, по-специално неформалното и информалното учене, са стратегически разположени да предоставят информацията пряко „от източника“. Тази информация после може да бъде предадена „по-високо“, за да допринесе за съществуващите механизми на

национално, регионално и международно равнище на мониторинг.

В допълнение това означава, че данните са действително сравними въз основа на това какво се разбира под ГГО и ОУР на ниво

изпълнение. Силата на предложената рамка се състои в нейната адаптивност и гъвкавост за използване в неформални и информални сектори на ученето.

10. Препоръки

Препоръчваме прилагането на тази предложена рамка да бъде допълнително проучено, за да се анализира нейната адаптивност и да се тества нейната стабилност.

Също така препоръчваме сравнение между

формални, неформални и информални сектори, за да се проучат и анализират разликите и приликите в условия на компетенции. Това би осигурило мярка за съпоставимост с конвенционалните аспекти в рамките на формалния учебен сектор.

Препратки

Brookings Institute (Centre for Universal Education), UNESCO and U.N. Secretary General's Education First Initiative Youth Advocacy Group. 2017. Measuring Global Citizenship Education: A Collection of Practices and Tools.

Burford, G., Hoover, E., Dahl, A., Harder, M.K. 2015. 'Making the Invisible Visible: Designing Values-Based Indicators and Tools for Identifying and Closing "Value Action Gaps"'. In: Responsible Living: Concepts, Education and Future Perspectives. Thoressen et al. (Eds). Springer International: Cham, Switzerland, 2015, pp. 113–134.

Burford, G., Tamás, P., Harder, M.K. 2016. Can We Improve Indicator Design for Complex Sustainable Development Goals? A Comparison of a Values-Based and Conventional Approach. Sustainability 2016, 8, 861 30 August 2016.

Education Above All Foundation. 2019. Global Citizenship Education in Practice: The EAA Experience. Blog. 21 May, 2019.

Eurydice. 2018. Structural Indicators for Monitoring Education and Training Systems in Europe – 2017. European Commission.

Gallwey, S. 2016. Capturing Transformative Change in Education: The Challenge of Tracking Progress towards SDG Target 4.7'. Policy & Practice: A Development Education Review, 23, Autumn, pp. 124–138.

Giangrande et al., 2019. A Competency Framework to Assess and Activate Education for Sustainable Development: Addressing the UN Sustainable Development Goals 4.7 Challenge. Concept Paper. Sustainability. Issue 11(2832).

Global Alliance for Monitoring Learning. 2017. 'Measurement Strategy for SDG Target 4.7. Proposal by GAML Task Force 4.7'. Global Alliance for Monitoring Learning. UNESCO, UIS. Fourth Meeting. 28–29 November, 2017. Madrid, Spain.

Green, P. 2010. 'How do we know it's working? A toolkit for measuring attitudinal change from early years to KS5'. Policy & Practice: A Development Education Review, 11, Autumn, pp. 127–130.

Harder et al. 2014. Reconceptualising 'Effectiveness' in Environmental Projects: Can we measure values-related achievements? J. Environ. Manag. Issue 139, pp. 120–134.

Huebler, F. 2019. 'How to measure implementation of education for sustainable development: Methodology for SDG indicator 4.7.1'. Presentation at CIES Conference, San Francisco 14–18 April, 2019. UNESCO Institute for Statistics.

IIEP. 2019. Developing a monitoring framework. Monitoring Learning Issue Brief. Brief 4. 24 June, 2019. IIEP, UNESCO.

IIEP. 2019. Quality and learning indicators. Issue Brief, 6 May, 2019. UNESCO, IIEP.

Nygaard, A., Wegimont, L. 2018. Global Education in Europe - Concepts, Definitions and Aims in the Context of the SDGs and the New European Consensus on Development. Global Education Network Europe.

Rychen, D.S., Salganik, L.H. 2001. Defining and Selecting Key Competencies. Ashland, OH: Hogrefe and Huber Publishers.

Rosenstrom, U., Kyllonen, S. 2007. Impacts of a Participatory Approach to Developing National

Level Sustainable Development Indicators in Finland. J. Environ. Manag. Issue 84, pp. 282–298.

Southeast Asia Primary Learning Metrics. 2016. Global Citizenship Domain Assessment Framework.

United Nations. 2015. Transforming Our World: The 2030 Agenda for Sustainable Development. New York: United Nations.

UNESCO UIS. 2017. UIS Sustainable Development Data Digest No. 2: The Quality Factor: Strengthening National Data to Monitor Sustainable Development Goal 4. SDG 4 monitoring: framework development. UNESCO UIS.

UNESCO. 2018. Progress on Education for Sustainable Development and Global Citizenship Education. Findings of the 6th Consultation on the implementation of the 1974 Recommendation concerning Education for International Understanding, Cooperation and Peace and Education relating to Human Rights and Fundamental Freedoms (2012–2016) Paris, France.

Wagner, A.D. 2018. Learning As Development. Rethinking International Education in a Changing World. New York and London: Routledge

Wiek et al. 2011. Key Competencies in Sustainability: A Reference Framework for Academic Programme Development. Sustain. Sci. Issue 6, pp. 203 – 218.

Reading International Solidarity Centre (RISC)	World Wise Global Schools	SUAS	Предложена методология на EADS
<p>Наборът от инструменти е създаден, за да осигури поглед върху въздействието на работата за глобално гражданство върху клас или група млади хора, вместо да формира индивидуална оценка.</p> <p>16 кратки одитни дейности за малки групи ученици, обхващащи темите „разбиране на разнообразието“, „действия за промяна“, „мисъл за бъдещето“ и „осъзнатост за света“.</p> <p>В дейностите се използват различни техники, включително гласуване, мозъчна атака и реакция на снимки, за да се направи кратка</p>	<p>Глобалната паспортна схема е доброволна, само оценяващата се, външно одитирана схема за акредитация на средни училища. Училищата получават покана да събират „печати“ за паспорта си в 7 области:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Учебна програма • Извънкласни дейности • Учителски капацитет • Ученически капацитет, лидерство в училище • Политика и етика • Уважение в отношенията <p>Заедно 7-те области създават образа на „глобално училище“, което позволява на различните училища да предприемат различни подходи. Напредъкът</p>	<p>Данните се събират с помощта на разнопосочен подход, включително самооценяване на участниците чрез „Рубрика за пътеката на прогреса“.</p> <p>Пътеката бива „извървяна“ от участниците в края на курса и доброволческата програма „Глобални въпроси“ и е предназначена да провокира учениците да разсъждават върху различните възможности за непрекъснатата ангажираност, какво са направили до момента, и какво биха искали да постигнат като резултат от участието им в курса.</p>	<p>Признаването на важността да има стандартизирани и съпоставими индикатори дава възможност за разработване на местно валидни показатели.</p> <p>ОУР и ГГО са трансформиращи, това е от съществено значение за измерване на промяната.</p> <p>Предоставянето на Образование за устойчиво развитие и Глобално гражданство се измерва с помощта на показатели за контекста, приноса и процеса:</p> <p>Наличието на концепции за глобално гражданство и устойчиво развитие в националното рамка на образователната политика.</p>

<p>преценка на разбирането и отношението на учениците към проблеми, като например как да защитят околната среда, от какво е изградено семейството и какво може да видите в страна в Африка.</p> <p>Дейностите насърчават мисленето и дискусията, което е ключът към разкриването на знания и разбиране, ценности и нагласи. Предложената методология използва дейностите като основен одит, анализира резултатите и ги използва за информиране на училищното планиране.</p> <p>В края на програмата за преподаване и обучение, информирана от базовия одит, одитните дейности се повтарят. Сравнявайки и анализирайки отговорите</p>	<p>към пълния паспорт може да се проследи като показател за това колко добре училищните среди помагат за развитието на знанията и уменията, необходими за глобалното гражданство и устойчивото развитие.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • РЕЗУЛТАТ: Участниците ще бъдат запознати с набор от начини на действие, по които могат да създават положителна промяна в заобикалящия ги свят. • ИНДИКАТОР: Промяна в нивото на осведоменост на участниците за различни начини, които могат да допринесат за положителната промяна. Резултати от рубриката за път на участието „са събрани от различни образователни проекти за развитие и съпоставени за проследяване на способността на гражданите да работят ефективно за по-справедлив и устойчив свят. <p>Предлага серия от 7 общи пътеки за действие и улавяне склонностите на участниците да участват в пътеките всеки път. Suas също проследява броя на участниците, които напредват през трите</p>	<p>Наличието на концепции за глобално гражданство и устойчиво развитие в учебната програма.</p> <p>Наличието на концепции за глобално гражданско и устойчиво развитие в образованието за учители.</p> <p>Наличието на концепции за глобално гражданство и устойчиво развитие в инструментите за оценяване на учениците.</p> <p>Наличието на учебни материали и ресурси за устойчиво развитие и глобално гражданство в помощ на учителите / възпитателите в класната стая.</p> <p>Процент / брой учители</p>
--	--	--	---

<p>на изходните и повторните дейности, учителите могат да илюстрират промените в стойностите, нагласите и разбирането.</p> <p>Одитните дейности обаче сами по себе си не са преподавателски и учебни дейности; по-скоро те имат за цел да разкрият съществуващите възгледи, погрешни схващания и пропуски в знанията, а не да ги адресират.</p> <p>Следователно учителите трябва да бъдат подготвени за спорни въпроси, които могат да изникнат по време на дейности, на които не бива непременно да опонират, тъй като това би повлияло на одита.</p>		<p>направления на програмата и проследява с част от възпитаниците онлайн, за да провери други действия, които те са поели по собствена инициатива за по-нататъшното им участие в глобалното гражданство.</p>	<p>обучени в концепциите за устойчиво развитие и глобално гражданство.</p> <p>Благоприятна местна среда за учащи и преподаватели.</p> <p>Измерване на развитието и глобалното гражданство въз основа на подход, базиран на ценности, с цел разработване на индикатори и инструменти на проектно ниво за идентифициране, улавяне, оценка и комуникиране на области и компетенции, които се дефинират по-трудно като знания, нагласи и практика, заради което е направен стратегическия избор за КАР проучване.</p> <p>Администриране на Проучване на КАР за базисен одит.</p> <p>Администриране на КАР проучване отново след ГГО и ОУР дейности и</p>
--	--	--	--

			<p>сравняване на констатациите с изходни данни за измерване на промяната.</p> <p>Тематичен шаблонен анализ, използван за да позволи местно разбиране на понятията.</p> <p>Знания, нагласи и практика, използвани за отчитане на национално / европейско равнище като показатели за резултатите.</p>
Формално обучение.	Формално обучение.	Неформално обучение.	Може да се използва в подходите на формалното, неформалното обучение и ученето през целия живот.
В мониторинга и оценяването на прогреса на ГГО.	Оценяването.	В мониторинга и оценяването.	В мониторинга и оценяването на ОУР и ГГО.

BRIDGE 47

Bridge 47– Building Global Citizenship

contact@bridge47.org

www.bridge47.org

Този документ е подготвен от:

Този документ е изготвен с финансовата подкрепа на Европейския съюз. Съдържанието на документа е отговорност единствено на Консорциума изпълняващ проекта Bridge 47 - Building Global Citizenship и в никакъв случай не може да бъде считано за отразяващо позицията на Европейския съюз.